

SVIATOSLAV NIEUWSBRIEF

APRIL 2010

IN DEZE NIEUWSBRIEF

- Nieuwe plannen in het kankerziekenhuis
- Parviz uit het internaat
- Transparant zijn in Tadzjikistan
- Overleden vrienden

VOORWOORD

Vorige week sprak ik met een paar kinderen uit de studiefkat in Tadzjikistan. We hadden het over de vraag "Hoe kunnen mensen zich zo verschrikkelijk gedragen tegenover kinderen die het al zo moeilijk hebben?". Ik weet het niet. Maar het doet me veel verdriet om te zien hoe kinderen in het internaat liefdeloos worden behandeld.

Gelukkig hebben we weer een kind uit het internaat kunnen redden! Leest u meer over Parviz op pagina twee en drie.

Tjitze Walinga

NIEUWE PLANNEN

Sinds 2004 heeft Sviatoslav vrijwilligers in het kankerziekenhuis om er voor de ouders en kinderen te zijn. Maar eigenlijk is er meer nodig dan dat. De families gaan door een ontzettend moeilijke tijd. Behalve de angst, wanhoop en zorg voor het zieke kind wordt ook het normale gezinsleven uit elkaar gerukt omdat er 24 uur per dag één van de ouders in het ziekenhuis moet zijn om voor het zieke kind te zorgen. Hiernaast zijn er vaak ook nog financiële zorgen omdat veel gezinnen zelf alle ziekenhuiskosten moeten betalen.

Professionele zorg

Graag wil de stichting professionele zorg voor ouder en kind opstarten, zowel tijdens de ziekteperiode als erna. Want op dit moment is er heel weinig aandacht voor de psychische kant tijdens het ziekteproces. Het is de bedoeling dat Boukje Fokkema de komende maanden onderzoek gaat doen in het ziekenhuis om alles in kaart te brengen en dat zij hierna een plan gaat schrijven om de kwaliteit van de zorg te verbeteren. Wij houden u op de hoogte!

RUSLAND

Sinds ik in Rusland woon, heb ik al vele varianten van mijn naam gehoord, die vaak voor veel hilariteit zorgen. Naast deze 'grappige' varianten heb ik ook veel andere benamingen van kinderen gehoord, van beste vriend tot mama. Iedere keer voel ik een steek in mijn hart als ik met mama word aangesproken; een liefdevolle naam die maar voor één persoon bedoeld zou moeten zijn...

Deze kinderen hebben al zoveel meegemaakt dat ze vaak niet meer gericht zijn op de mens zelf, maar op de liefde waar ze zo naar verlangen. Ze zoeken iemand bij wie ze kunnen uithuilen als ze zich pijn hebben gedaan en bij wie ze op schoot kunnen kruipen. En wat is het dan makkelijk voor een kind om zo iemand 'mama' te noemen... Totdat de avond valt en de kinderen zich in slaap huilen omdat ze beseffen dat hun echte papa en mama toch wel heel ver weg zijn. Want hoe dan ook, dit blijven toch hun echte ouders...

HET ZAL JE MAAR GEBEUREN

HET VERHAAL VAN PARVIZ

Het zal je maar gebeuren... Dag in, dag uit, word je geslagen en uitgescholden. Als de rest een schoolreisje heeft mag jij niet mee. Weinig eten en dus lijd je honger. Je bent altijd de gebeten hond. Waarom? Geen idee.

Dit overkwam Parviz van twaalf jaar. Toen hij acht maanden oud was scheidden zijn ouders. Zijn moeder had geen geld en ruimte om hem te verzorgen, dus werd hij naar een kindertehuis gebracht. Daar woonde hij bijna zeven jaar. Hierna heeft hij vijf jaar in het internaat in Gissar gewoond. Als de meeste kinderen in de zomervakantie naar huis gingen, bleef hij in het internaat, waar hij dagelijks werd geslagen. De mishandelingen waren zo ernstig dat zijn gezicht vol littekens zit. De nieuwe directeur van het internaat kon dit niet langer aanzien en hij vroeg de leiding van Sviatoslav of Parviz niet naar het studiehuis mocht verhuizen. Natuurlijk was hij hier welkom. De nacht voordat Parviz nog één keer terug moest naar het internaat om zijn spullen op te halen lag hij huilend in bed. Tjitze Walinga vroeg hem waarom hij huilde: "Ik ben zo bang om weer naar het internaat te gaan, ik wil nooit meer naar die plek", was het antwoord van Parviz. "Dus zijn we niet met hem naar het internaat gegaan om zijn spullen op te halen", vertelt Tjitze Walinga.

Liefde en aandacht is nu het belangrijkste

SHERZOD

Tijtze vertelt verder: “Natuurlijk zijn alle kinderen in het studieproject heel dankbaar, maar Parviz is echt ontzettend dankbaar dat hij uit de ellende weg is. Op de een of andere manier werd hij nog slechter behandeld dan de andere kinderen in het internaat, zijn ogen stralen een en al pijn uit. Erg verdrietig om te zien. Daarom zijn we blij dat Parviz nu bij ons woont. Liefde en aandacht is het belangrijkste wat hij nu nodig heeft. De studie staat even op de tweede plek, Parviz moet zich eerst weer geborgen en geliefd gaan voelen.”.

Parviz heeft nog een lange weg te gaan en heeft nu nog vaak moeilijke momenten. Maar wanneer we kijken naar de andere kinderen uit het studieproject, zien we dat zij langzaam genezen van de wonden die ze hebben opgelopen in hun jonge verleden. Dus ook voor Parviz hebben wij goede hoop op een betere toekomst!

In de vorige nieuwsbrief schreven we over Sherzod die vijf jaar in het internaat woonde. In het internaat zat hij in dezelfde klas als Parviz en ook Sherzod werd vaak mishandeld. Na enkele maanden in het studiehuis gewoond te hebben, gaat het al een stuk beter met Sherzod en dat is prachtig om te zien.

De begeleiding van Sherzod in het studiehuis richt zich vooral op zijn gedrag. Zo had hij vaak woede-uitbarstingen van enkele dagen. Dan sloot hij zich voor iedereen af. De Nederlandse orthopedagoog heeft veel dingen uitgelegd aan de medewerkers in het studieproject. Bijvoorbeeld dat het belangrijk is om Sherzod te laten weten dat hij waardevol is, maar dat zijn afwijkende gedrag niet kan. Gelukkig werpt de begeleiding zijn vruchten af. Tegenwoordig kan Sherzod veel beter met negatieve dingen omgaan en zijn woede-uitbarstingen zijn al bijna verleden tijd.

Tanya

Misschien kent u Tanya nog, het meisje dat in 2004 in het kankerziekenhuis lag. Ze werd na een jarenlange strijd genezen verklaard, maar sinds eind 2009 is er opnieuw kanker geconstateerd.

Tanya slaat zich er dapper doorheen en zal binnenkort, na haar vierde chemokuur, een stamceltransplantatie ondergaan als alles goed gaat.

TRANSPARANT ZIJN

Wij hebben ervoor gekozen om juist in een land als Tadzjikistan transparant en open te zijn naar de regering toe. Sviatoslav heeft goede contacten met de ministeries van Onderwijs en Volksgezondheid. We willen een zo breed mogelijk draagvlak creëren voor de projecten van de stichting zodat de regering ons niet als 'vreemden' ziet, maar als mensen die het land willen helpen opbouwen. Daarom spreken we elk kwartaal verschillende ministers en maken we een verslag van onze werkzaamheden en de progressie die we boeken met de kinderen in het studieproject en op hun school.

Raad van aanbeveling Stichting Sviatoslav

Foppe de Haan
Arjan Erkel
Jan Bos
Rense Westra

Info

Stichting Sviatoslav
W. Santemastrjitte 28
8629 PR Scharnegoutum
T 0515 - 423 681
E info@sviatoslav.com
I www.sviatoslav.com

Bankrekening nr.
Rabo: 34.06.31.252
Giro: 9.31.31.07
Kvk: 01094119

Adreswijziging

Wanneer uw adres wijzigt, wilt u dit dan doorgeven i.v.m. de machtigingen en de nieuwsbrieven?

Nieuwsbrief wordt gesponsord door

drukkerij van der eems

OKKINGA
COMMUNICATIE

OVERLEDEN VRIENDEN

Vorige maand zijn er in het kankerziekenhuis verschillende kinderen overleden. Kinderen waarmee onze medewerkers diepe vriendschappen hadden gesloten. Bijvoorbeeld Valya (15), Olya (14) en Oemid (10) overleden in één week tijd. Dit zijn dan zware tijden voor Boukje en Liza die in het kankerziekenhuis werken.

Boukje schreef het volgende: "In zes dagen tijd drie vrienden verloren... Ik probeer soms een zekere professionele afstand te houden, maar wat je met deze gezinnen meemaakt is zo intens dat er automatisch een vriendschap ontstaat...".

Gelukkig kon Boukje samen met drie andere vrijwilligers de familie steunen bij de begrafenis van Valya. Na de dienst kon iedereen persoonlijk afscheid nemen van Valya. In Rusland gebeurt dit door een kus te geven op het hoofd van de overledene. Het was moeilijk om het grote verdriet te zien van Valya's oma, die jarenlang voor haar heeft gezorgd. Toch blijven we doorgaan met dit werk, hoe moeilijk ook. Want juist in deze moeilijke periode van ziekte kunnen wij veel voor de kinderen betekenen.

JA, ik wil de kinderen in Sint Petersburg en Tadzjikistan helpen!

Naam

Adres

Postcode

Plaats

Mijn maandelijkse bijdrage is

Bank/girorekening nummer

Handtekening

Datum

PS. Graag in blokletters invullen.

Deze bon in een gefrankeerde envelop sturen naar:
Stichting Sviatoslav, W. Santemastrjitte 28, 8629 PR Scharnegoutum